DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

WARSZAWA, 5 listopada 1950 Nr 13 Poz. 145—165

TREŚĆ:

145

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 12 października 1950 r.

w sprawie powołania Zakładu Standartów Budowlanych w Instytucie Urbanistyki i Architektury.

(L. dz. D. VIII-111/5/5).

Stosownie do § 7 zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 29 lipca 1949 r. o utworzeniu Instytutu Urbanistyki i Architektury, wydanego w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu (Mon. Pol. Nr A-49, poz. 688), zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się w ramach Instytutu Urbanistyki i Architektury „Zakład Standartów Budowlanych", zwany dalej „Zakładem".

§ 2. Do zakresu działania Zakładu należy opracowywanie i przygotowywanie projektów standartów urbanistycznych i architektonicznych dla wszelkiego rodzaju budownictwa, z wyłączeniem stndartów budownictwa mieszkaniowego (osiedlowego).

§ 3. 1. Organem pomocniczym Zakładu są Komisje Standartów Budowlanych, powoływane przez Ministra Budownictwa na wniosek Dyrektora Naczelnego Instytutu Urbanistyki i Architektury.

2. Komisje, wymienione w ustępie 1., będą powoływane dla poszczególnych grup zagadnień stndartowych stosownie do potrzeb wynikających z programu działalności Zakładu.

§ 4. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 września 1950 r.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: R. **Piotrowski**

146

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 14 października 1950 r.

w sprawie powołania „Komisyj Standartów Budowlanych" w Instytucie Urbanistyki i Architektury.

(L. dz. D. VIII-111/5/7).

Na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się w Instytucie Urbanistyki i Architektury, przy Zakładzie Standartów Budowlanych, następujące Komisje:
1) Norm Planowania Osiedli,
2) Standartów Budowlanych Szkolnictwa,
3) Standartów Budowlanych Służby Zdrowia,
4) Standartów Budowlanych Społeczno-Kulturalnych.

2. Zakres działania poszczególnych Komisyj określi regulamin zatwierdzony przez Dyrektora Naczelnego Instytutu Urbanistyki i Architektury na wniosek Kierownika Zakładu Standartów Budowlanych.

§ 2. 1. Do składu wyżej wymienionych komisyj będą powołani przedstawiciele tematowo zainteresowanych władz, instytucji naukowo-badawczych, biur projektowych, instytucji realizacyjnych i użytkowników.

2. Ilość członków każdej komisji wraz z przewodniczącym nie powinna przekraczać siedmiu osób.

3. Członków do poszczególnych komisyj powołuje Dyrektor Naczelny Instytutu Urbanistyki i Architektury na wniosek Kierownika Zakładu Standartów Budowlanych.

4. Bezpośredni nadzór nad działalnością Komisyj sprawuje Dyrektor Naczelny Instytutu Urbanistyki i Architektury.

§ 3. 1. Kierownik Zakładu Standartów Budowlanych może w razie rzeczowo uzasadnionej konieczności powoływać do udziału w posiedzeniach poszczególnych komisyj również rzeczoznawców.

2. Na wniosek Kierownika Zakładu Standartów Budowlanych Dyrektor Naczelny Instytutu Urbanistyki i Architektury może zarówno z członkami komisji, jak i z innymi osobami zawierać w trybie i na warunkach przewidzianych odpowiednimi przepisami umowy o dzieło z zakresu zagadnień wiążących się z pracami komisyj.

§ 4. Komisje działają na podstawie programu działalności i budżetu zatwierdzonych przez Ministra Budownictwa na wniosek Dyrektora Naczelnego Instytutu Urbanistyki i Architektury.

§ 5. 1. Przewodniczący, członkowie i rzeczoznawcy komisji otrzymują za udział w posiedzeniu lub w posiedzeniach odbytych w ciągu doby wynagrodzenie w następującej wysokości:

członek i rzeczoznawca	— 1.000.— zł
przewodniczący	— 1.500.— „

2. Pracownicy urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych, znajdujących się na terenie m. st. Warszawy, biorący udział w posiedzeniach komisji w charakterze członków lub rzeczoznawców otrzymują wynagrodzenie tylko wówczas, jeśli posiedzenie odbyło się poza godzinami urzędowymi.

3. Zamiejscowi członkowie i rzeczoznawcy Komisji otrzymują — niezależnie od wynagrodzenia za udział w posiedzeniach — zwrot kosztów przejazdów, diety oraz należności za noclegi wg norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

4. Członek Komisji lub rzeczoznawca, który otrzymał do opracowania zagadnienie (§ 3 ust. 2) nie otrzymuje wynagrodzenia za udział w tym posiedzeniu, na którym referuje swoje opracowanie.

5. Protokólant otrzymuje za pracę na posiedzeniu Komisji odbywającym się po godzinach urzędowych, wynagrodzenie na równi z członkami Komisji.

§ 6. 1. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 września 1950 roku.

2. Postanowienia § 5 niniejszego zarządzenia stosują się również do posiedzeń Komisyj, powołanych do opracowania zagadnień standartowych w okresie od dn. 1 kwietnia 1950 r. przez Dyrekcję Instytutu Urbanistyki i Architektury na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa z dn. 2 stycznia 1950 r. w sprawie zniesienia Komisji Standartów Budowlanych przy Ministrze Odbudowy (Dz. Urz. M. B. Nr 2, poz. 15).

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: **R. Piotrowski**

147

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 października 1950 r.

w sprawie trybu zlecania wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego.

(L. dz. II/2/5562/50).

W związku z § 12 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 189 z dnia 27 lipca 1950 r. w sprawie trybu zlecania wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego (Biuletyn P. K. P. G. Nr 17, poz. 194) zarządzam, co następuje.

1. Przepis § 2 zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 27 września 1949 r. w sprawie stosowania norm wynagrodzeń za pracę architektoniczne i inżynieryjno-budowlane (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 15, poz. 123) otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 2. Za prace architektoniczne i inżynieryjno-budowlane, wykonywane poza Państwowymi Biurami Projektów przez pracowników zleceniodawcy bądź pracowników innych instytucji lub urzędów, oblicza się wynagrodzenie wg norm Państwowych Biur Projektów, lecz z doliczeniem na koszty nakładowe kwoty nieprzekraczającej 5% robocizny podstawowej. Koszty ew. odbitek ponosi zleceniodawca wg rachunków".

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 1950 r.

Za Kierownika Ministerstwa Budownictwa: **J. Żakowski**

148

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 23 października 1950 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwiększenia opieki nad zamiejscowymi robotnikami.

(L. dz. VI/1/5090).

W wyniku dokonanych inspekcji w terenie w przedsiębiorstwach budowlanych stwierdzono, że poważny odsetek robotników, angażowanych w ramach werbunku do budownictwa wraca do miejsc zamieszkania przed podjęciem pracy, na skutek niewłaściwego przyjęcia ich przez przedsiębiorstwa oraz braku opieki nad nimi w pierwszym okresie po rozpoczęciu pracy.

Celem zapobieżenia w przyszłości podobnym wypadkom ustala się następujące zasady w zakresie opieki nad zwerbowanymi robotnikami:

1) każde przedsiębiorstwo budowlane, do którego przybywają zwerbowani robotnicy winno wyznaczyć specjalnego pracownika (pracowników), spełniającego funkcje opiekuna nad zwerbowanymi;

2) przedsiębiorstwo po otrzymaniu zawiadomienia z Oddziału Zatrudnienia (Referatu Zatrudnienia) Prezydium Rady Narodowej o przybyciu grupy zwerbowanych robotników, liczącej najmniej 5 osób, winno niezwłocznie wysłać odpowiedzialnego pracownika celem niezwłocznego roztoczenia nad nimi opieki. W przypadku, gdy grupa przekracza 5 osób pożądane jest, aby przedsiębiorstwo wysłało własny środek lokomocji celem przewiezienia robotników do miejsca zakwaterowania. Transport ten winien odbywać się w asyście wyznaczonego przez przedsiębiorstwo pracownika;

3) bezpośrednio po przyjeździe należy umożliwić zwerbowanym:
   a) skorzystanie z łaźni, z urządzeń dezynfekcyjnych, a w razie braku łaźni — dostarczyć im gorącą wodę do mycia,
   b) otrzymanie gorącej kawy, a w porze obiadu i kolacji — gorącego posiłku,
   c) natychmiastowe zakwaterowanie;

4) kierownictwo budowy winno dopilnować załatwienia pierwszego dnia po przyjeździe zwerbowanych:
   a) wypłacenia zaliczek i diet za czas przebywania w podróży, zgodnie z zarządzeniami wydanymi w tej sprawie,
   b) zapewnienia zbiorowego żywienia w stołówce za ustaloną opłatą,
   c) niezwłocznego przydziału stanowiska roboczego, jeśli zaś przyjazd nastąpił po godzinach pracy — następnego dnia po przyjeździe.

5) pracownik (pracownicy) spełniający funkcje opiekuna nad zwerbowanymi winien w ciągu trzech dni po przyjeździe szczegółowo i wyczerpująco poinformować przybyłego robotnika o:
   a) rodzaju pracy jako została przydzielona,
   b) obowiązujących normach przy zleconej pracy,
   c) sposobie wynagradzania za wykonaną pracę,
   d) przepisach ustawy o socjalistycznej dyscyplinie pracy,
   e) przepisach o bezpieczeństwie i higienie pracy,
   f) przepisach regulaminu wewnętrznego hotelu robotniczego (godzinach przyjścia do hotelu, przyjmowania gości, przestrzegania czystości itp.),
   g) poza tym — w okresie dłuższym — zapoznawać robotników z akordowym systemem płacy i możliwością podwyższenia zarobków przez przekroczenie norm i zwiększenia wydajności pracy;

6) pracownik spełniający funkcję opiekuna nad zwerbowanymi winien ponadto współpracować w zakresie akcji socjalnej z organizacjami społecznymi (Zw. Zaw., Liga Kobiet, Z. M. P.) i politycznymi w akcji:
   a) popularyzowania wśród robotników współzawodnictwa, racjonalizatorstwa i przodownictwa pracy,
   b) propagowania uczestnictwa na kursach szkolenia zawodowego i ideologicznego,
   c) organizacji imprez artystycznych i sportowych oraz wycieczek zbiorowych,
   d) stworzenia klimatu przyjaźni wokół zwerbowanych.

7) administracja hotelu utworzy kasę depozytową dla zabezpieczenie wartościowych przedmiotów zakwaterowanych robotników.
8) zarządzenie winno być wywieszone w miejscach przyjęć zwerbowanych robotników, stołówkach i hotelach robotniczych.
9) za wykonanie niniejszego zarządzenia czyni się odpowiedzialnymi dyrektorów administracyjnych poszczególnych Zjednoczeń, dyrektorów zainteresowanych przedsiębiorstw budowlanych, kierowników Wydziałów Personalnych Zjednoczeń i przedsiębiorstw i ich Oddziałów i pracowników sprawujących opiekę nad zwerbowanymi, każdego w zakresie swego działania.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 31 października 1950 r.

za Kierownika Ministerstwa Budownictwa **St. Pietrusiewicz**

149

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 6 października 1950 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o powołaniu Komisji Kontroli Kwater i warunków bytowych zwerbowanych robotników budowlanych.

L. dz. VI/1/4626/50.

Prowadzona przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wspólnie z Ministerstwem Budownictwa intensywna akcja werbunkowa do pracy w budownictwie wymaga zwrócenia szczególnej uwagi na stan kwater dla zwerbowanych robotników oraz ich warunków bytowania po godzinach pracy.

Wyniki kontroli hoteli robotniczych wykazały w wielu wypadkach:
a) niezadawalający stan kwater w dziedzinie higieny i wyposażenia,
b) brak należytej opieki i troski nad zwerbowanymi w pierwszym okresie po ich przybyciu.

Stan taki powoduje w konsekwencji odpływ robotników z przedsiębiorstw.

Celem wprowadzenia usprawnień na tym odcinku zarządzam powołanie przez Delegatów Ministra Budownictwa Komisji Kontroli Kwater w Warszawie, Krakowie, Szczecinie, Katowicach, Wrocławiu i Gdańsku.

W skład Komisji winni wchodzić:
a) Przedstawiciel Okręgowego Zarządu Związku Zawodowego Pracowników Budowlanych — jako przewodniczący,
b) Przedstawiciel Oddziału Zatrudnienia W. R. N.
c) Przedstawiciel Zjednoczenia (Oddziału) budowlanego jako sekretarz.

Delegaci Ministra — na wniosek przedstawiciela Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego mogą powołać Komisje na terenach województw niewymienionych w niniejszym zarządzeniu.

Warunkiem koniecznym do właściwego rozpoczęcia i zorganizowania akcji kontroli jest niezwłoczne sporządzenie wykazu kwater w zasięgu działania Komisji.

Zasadnicze zadania Komisji polegają na ścisłym i stałym kontrolowaniu warunków sanitarno-higienicznych oraz bytowych w kwaterach i stołówkach robotniczych ze szczególnym zwróceniem uwagi na:
a) sprawne zorganizowanie przyjęć robotników zgodnie z regulaminem przyjmowania robotników przez przedsiębiorstwo,
b) właściwe wyposażenie i stan higieniczny kwater — zgodnie z regulaminem dla hoteli robotniczych,
c) dotrzymanie warunków płacy i pracy: wypłacanie diet za czas pobytu w podróży oraz zaliczek wg. zasad ustalonych zarządzeniem Ministra Budownictwa, kierowanie w miarę możności do prac gwarantujących minimum zarobków, podanych przy werbowaniu,
d) jakość wydawanych w stołówkach posiłków oraz zagwarantowanie gorącej kawy w porze śniadania i kolacji w hotelu oraz na budowie podczas przerw w pracy,
e) zorganizowanie akcji doszkalania zawodowego przez zapoznawanie z akordowym systemem płac, obliczanie zarobków za wykonaną pracę wg. obowiązujących norm, propagowanie współzawodnictwa pracy, nowatorstwa i racjonalizatorstwa pracy.
f) właściwe zorganizowanie akcji kulturalno-oświatowej, jak kursy samokształceniowe ideologiczne, zbiorowe czytanie gazet, pogadanki na tematy aktualne, imprezy artystyczne i sportowe oraz zbiorowe wycieczki,
g) właściwe wyposażenie świetlic: biblioteka (marksistowska biblioteczka) czasopisma, gry towarzyskie, głośnik radiowy.

Komisje na podstawie oględzin stanu zakwaterowania i oceny warunków kulturalnych istniejących na terenie danego hotelu — sporządzają protokół wg. ustalonego wzoru i odsyłają do wiadomości jednostce administracyjnej, której hotel podlega (Oddział, Zjednoczenie).

W protokóle tym zawarte są wnioski i spostrzeżenia oraz wskazane do usunięcia braki i usterki, które Komisja podaje do wiążącej wiadomości kierownictwu administracyjnemu hotelu i czynnikowi społecznemu z określeniem terminu wykonania. Ze względu na zbliżającą się porę jesienną i zimową Komisja winna czuwać nad jaknajszybszym wykonaniem zarządzeń pokontrolnych.

W razie stwierdzenia przez Komisję, że nie wykonano w zakreślonym terminie wskazań Komisji, należy przesłać sprawę bezpośrednio do jednostki nadrzędnej, której podlega hotel, a odpis przesłać do wiadomości Ministerstwa Budownictwa, Przewodniczącego Zw. Zaw. oraz Zarz. Gł. Zw. Zaw. Prac. Budowlanych.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenie Ministra Budownictwa z 6.X.50 L. dz. VI/1/4626.

PROTOKÓŁ

z kontroli hotelu robotniczego

1. Przedsiębiorstwo . . . .
2. Adres hotelu . . . .
3. Rodzaj budynku . . . .
4. Ilość kwater . . . .
5. Ilość kwaterujących . . . .
6. Wolne kwatery ew. nadmiar zakwaterowanych . .
7. **Stan kwater**
   a) rodzaj łóżek . . . .
   b) pościel (zmieniana co . . . tygodni) . . .
   c) stoły . . . .
   d) taborety . . . .
   e) szafki . . . .
   f) powierzchnia na 1 zakwaterowanego . . . m² sal sypialnych, kubatura na 1 zakwaterowanego . . . . . m³
   g) kuchenki do podgrzewania posiłków . . .
   h) ogrzewanie w porze jes. zim. . . . . . .
8. **Stan sanitarny**
   a) światło (rodzaj) . . . .
   b) woda (na miejscu, bieżąca) . . . .
   c) ubikacje (rodzaj) . . . .
9. **Wyżywienie**
   a) jakość posiłków w stołówkach . . . .
   b) gorąca strawa w hotelu i na budowie . . .
   c) najbliższy sklep, punkt sprzedaży art. spoż. .
10. **Opieka nad zwerbowanymi**
   a) organizacja przyjęć zwerbowanych . . .
   b) informacja o przeciętnych warunkach płacy i pracy w szczególności w akordzie . . . .
   c) doszkalanie zawodowe . . . . . .
   d) życie kulturalno-oświatowe . . . . .
11. **Urządzenia kulturalne**
   a) świetlica (powierzchnia) . . . . . .
   b) radio . . . .
   c) gry towarzyskie . . . .
   d) dzienniki (czasopisma) . . . . . .
   e) urządzenia sportowe . . . .
12. **Inne uwagi**
   a) udział Rady Zakładowej i innych organizacji społecznych w opiece nad hotelem . . . .
   b) . . . .
   c) . . . .
13. **Stwierdzone braki:**
   a) . . . .
   b) . . . .
   c) . . . .

14. **Osoby odpowiedzialne za stan kwater**
a) za całość hoteli z ramienia Zjednoczenia, Oddziału
ob. . . . . . funkcja . . . . .
b) za dany hotel
ob. . . . . . funkcja . . . . .

15. **Protokół spisany w obecności:**
a) Przeds. Delegata Ministra ob . . . stanowisko . . .
b) Przeds. Przedsięb. ob. . . . . stanowisko . . . .
c) Przeds. Zarz. Hotelu ob. . . . .
d) Przeds. Rady Zakładowej ob. . . . . . .
e) Przeds. Związku Zawodowego ob. . . . . .

16. Termin usunięcia braków stwierdzonych w punktach . . . .

150.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 października 1950 r.

o uchyleniu niektórych zarządzeń Ministra Odbudowy w sprawie stosowania Polskich Norm.

§ 1. Uchyla się:
1) zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 12 kwietnia 1947 r. w sprawie stosowania Polskich Norm (Dz. U. M. O. Nr 3, poz. 38) — w części dotyczącej tymczasowego stosowania Polskich Norm od PN B-4101 do PN B-4124;
2) zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 17 kwietnia 1947 r. w sprawie stosowania Polskich Norm (Dz. U. M. O. Nr 3, poz. 39);
3) zarządzenie Ministra Odbudowy z dnia 23 sierpnia 1947 r. w sprawie stosowania Polskich Norm (Dz. U. M. O. Nr 7, poz. 112).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1950 r.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa **R. Piotrowski**

151.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 14 października 1950 r.

w sprawie wstępu przedstawicieli Inspekcji Pracy do państwowych i będących w zarządzie państwowym zakładów pracy.

§ 1. Polecam ścisłe przestrzeganie zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 września 1950 r. (Nr KE/17/ZP/50) w sprawie wstępu przedstawicieli Inspekcji Pracy do państwowych i będących w zarządzie państwowym zakładów pracy, — stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

Dyrekcje zakładów pracy wydadzą instrukcje niezbędne do zapewnienia należytej kontroli przepustek oraz dopilnują, ażeby przy każdej wizytacji zapewniona była asysta przedstawiciela dyrekcji zakładu pracy.

§ 2. Zarządzenie jest natychmiast wykonalne.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa **R. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dn. 14.X.50 GM/2/4795/50.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1950 r.

KE/17/zp/50.

w sprawie: wstępu przedstawicieli Inspekcji Pracy do państwowych i będących w zarządzie państwowym zakładów pracy.

W celu umożliwienia przedstawicielom Inspekcji Pracy przeprowadzenia wizytacji państwowych i będących w zarządzie państwowym zakładów pracy zarządza się, co następuje:

1. Prawo wstępu do państwowych oraz będących w zarządzie państwowym zakładów pracy przysługuje:
a) Dyrektorowi Departamentu Pracy i Naczelnikowi Wydziału Inspekcji Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na terenie całego Państwa;
b) specjalnym inspektorom pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — na terenie całego Państwa w odniesieniu do zakładów należących do powierzonej inspektorom gałęzi pracy;
c) Kierownikom Oddziałów Inspekcji, Ochrony i Higieny Pracy — okręgowym inspektorom pracy Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych oraz Prezydiów Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz inspektorom i podinspektorom pracy tych Oddziałów — na terenie właściwego województwa (m. st. Warszawy i m. Łodzi).
d) specjalnym inspektorom pracy przy Prezydiach Wojewódzkich Rad Narodowych (Prezydiach Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — w odniesieniu do zakładów należących do powierzonej inspektorowi gałęzi pracy, na określonym terenie;
e) obwodowym inspektorom oraz podinspektorom pracy — na terenie określonym zakresem ich właściwości.
2. Wymienione w pkt. 1 osoby mają prawo wstępu, o każdej porze dnia i nocy do zakładów i pomieszczeń pracy na podstawie przepustki wydanej:
a) Dyrektorowi Departamentu Pracy, Naczelnikowi Wydziału Inspekcji Pracy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, specjalnym i okręgowym inspektorom pracy przez Inspektorat Ochrony K. B. W. na wniosek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej uzgodniony z Ministerstwem Bezpieczeństwa Publicznego;
b) innym osobom, wymienionym w pkt. 1 — przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony K. B. W. na wniosek właściwego okręgowego inspektora pracy, uzgodniony z Wojewódzkim Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego.
3. Lekarze inspekcyjni i asystenci inspekcji pracy mają prawo wstępu do państwowych i będących w zarządzie państwowym zakładów pracy na podstawie każdorazowej przepustki, wydanej przez dyrekcję zakładu pracy po przedstawieniu delegacji służbowej.
4. Inspektor pracy powinien przeprowadzać wizytację zakładu pracy w asyście osoby, wyznaczonej przez dyrekcję zakładu pracy.
5. Przepisów zarządzenia niniejszego nie stosuje się do „wydzielonych zakładów pracy".
6. Właściwi ministrowie podadzą treść niniejszego zarządzenia podległym sobie zakładom pracy do wiadomości i wykonania.

Przewodniczący Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów **H. Minc**

152.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 18 października 1950 r.

L. dz. III/1/9970/50.

w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Budownictwa.

1) Na podstawie § 234 Instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 20, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego P.K.P.G. Nr 104 z dnia 3 maja 1950 r., w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, powołuję Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Budownictwa, zwaną w dalszym ciągu „KOPI", w składzie:

Przewodniczący — Dyr. Dep. Planowania Inż. K. Tyszka

Viceprzewodniczący dla spraw budownictwa mieszkaniowego — V Dyr. Dep. Planowania Inż. M. Wolska.

Viceprzewodniczący dla pozostałych inwestycji — Dyr. Biura Inwestycji St. Ziemiński.

Członkowie stali: z Dep. Planowania Miast i Osiedli Inż. E. Reński, z Dep. Projektowania Inż. St. Łącki, z Dep. Technicznego Inż. E. Czerny, z Biura Administracji Budowl. Inż. T. Leśniewski, z Biura Inwestycji Nacz. L. Rymsza, z Centralnego Biura Projektów Architektonicznych i Budowlanych Inż L. Tylbor.

Sekretariat: z Dep. Planowania Inż. Wł. Polkowski, Inż. W. Mosenkis, Insp. Z. Niedzielski i delegat Z. O. R.

Przy ocenie dokumentacji technicznej budownictwa mieszkaniowego w skład K.O.P.I. wchodzą dodatkowo jako członkowie stali, z Gabinetu Ministra Dyr. St. Mizera, Nacz. B. Domosławski, z Instytutu Bud. Mieszkaniowego Inż. B. Ungerowa, z Inst. Urb. i Architektury Dyr. W. Ostrowski, Inż. A. Kotarbiński.

KOPI może być zwoływana w razie potrzeby w dwóch niezależnych kompletach, według uznania przewodniczącego, dla budownictwa mieszkaniowego i dla pozostałych inwestycji, tym samym każdy Viceprzewodniczący otrzymuje upoważnienia do prowadzenia posiedzeń w zakresie swoich kompetencji.

W razie niemożności uczestnictwa w posiedzeniu KOPI, członek KOPI obowiązany jest wskazać zastępcę w porozumieniu z Przewodniczącym KOPI.

2) W posiedzeniach KOPI mogą brać udział w charakterze członków niestałych przedstawiciele departamentów i biur Ministerstwa Budownictwa, powołani przez Przewodniczącego KOPI.

3) KOPI może powoływać do swych prac rzeczoznawców.

4) Do kompetencji KOPI należy ocena dokumentacji technicznej inwestycji powyżej limitów ustalonych dla Naczelnych Inwestorów w punkcie 10 pisma okólnego Min. Bud. z dnia 9 października 1950 r. L. dz. BI/1/7290/50, (Dz. U. M. B. Nr 13, poz. 165) KOPI ocenia dokumentację techniczną na zasadach ustalonych w Instrukcji P.K.P.G. Nr 20.

5) KOPI ocenia projekty wstępne budów po rozpatrzeniu ich ze stanowiska architektury i techniki przez Kolegium Opiniodawcze Centralnego Biura Projektów Architektonicznych i Budowlanych lub przez komisje Architektoniczno-Budowlaną Ministerstwa Budownictwa. Istnieje możliwość rozpatrzenia projektu wstępnego na wspólnym posiedzeniu KOPI Ministerstwa Budownictwa z Kolegium Biura Projektowego względnie z Komisją Architektoniczno-Budowlaną Ministerstwa Budownictwa. Wnioski KOPI dotyczące założeń projektów i projektów wstępnych po ocenie podlegają mojemu zatwierdzeniu, z punktu widzenia potrzeb inwestora, zgodnie z § 239 Instrukcji P.K.P.G. Nr 20.

6) Obsługę sekretariatu KOPI sprawować będzie Departament Planowania.

7) Posiedzenia KOPI odbywają się w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego KOPI, w trybie ustalonym w załączonym do niniejszego zarządzenia regulaminie prac KOPI.

8) Za udział w posiedzeniach KOPI, w godzinach pozasłużbowych, Przewodniczący i członkowie otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Rady Ministrów z dnia 27 października 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach z tym, że stosownie do pkt. 5 tejże uchwały, przewidziane w nej stawki podwyższa się do 1.500 zł dla Przewodniczącego i do 1.000 zł dla członków KOPI.

9) Wynagrodzenie za usługi rzeczoznawców powinno być ujęte w formie umowy o dzieło.

10) Wypłaty wynikające z prac KOPI i rzeczoznawców będą pokrywane ze środków Planu Inwestycyjnego zgodnie z pkt. 9 Zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 13 sierpnia 1949 r. w sprawie kosztów budowy, stanowiących przedmiot finansowania z kredytów inwestycyjnych.

11) Prace manipulacyjne oraz przepisywanie na maszynach spraw związanych z zakresem prac K.O.P.I., wykonywane w godzinach pozasłużbowych, będą wynagradzane z kredytów inwestycyjnych w/g uznania Przewodniczącego, na podstawie stawek godzinowych przeciętnej płacy pracowników Ministerstwa i umowy o dzieło. Z.O.R. oddeleguje na stałe jednego pracownika do KOPI Min. Bud. do prac związanych z zatwierdzaniem dokumentacji technicznej budownictwa mieszkaniowego.

12) Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 października 1950 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 9 maja 1950 r. L. dz. III 1 3320/50 i z dnia 11 listopada 1949 r. L. dz. III/1 7938/49.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa R. Piotrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 18 październ. 1950 r. L. dz. III/1/9970/50.

REGULAMIN PRAC
Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Budownictwa.

I. Ustala się następujący tryb postępowania KOPI Ministerstwa Budownictwa.

1) Założenia projektów i projekty wstępne budów, podlegających w myśl obowiązujących przepisów, ocenie lub zatwierdzeniu przez Ministerstwo Budownictwa, składają naczelni inwestorzy w 3 egzemplarzach, te zaś które podlegają zatwierdzeniu przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego w 4 egzemplarzach w Departamencie Planowania Ministerstwa Budownictwa.

2) Złożone przez naczelnego inwestora założenia projektów i projekty wstępne powinny być opracowane według Instrukcji P.K.P.G. Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

3) Równocześnie ze złożeniem założeń projektu lub projektu wstępnego, naczelny inwestor podaje nazwisko wyznaczonego przez siebie przedstawiciela, którego zadaniem będzie referowanie i obrona przedstawionych przez naczelnego inwestora założeń projektu lub projektu wstępnego na posiedzeniu KOPI.

II. 1) Przewodniczący KOPI określa termin posiedzenia KOPI dla rozpatrzenia i oceny złożonych założeń projektów i projektów wstępnych oraz wyznacza koreferentów z pośród członków KOPI lub rzeczoznawców.

2) O terminach posiedzeń zawiadamia Sekretariat KOPI na 7 dni przed wyznaczonym dniem posiedzenia:
— członków stałych Komisji,
— członków niestałych, zaproszonych przez przewodniczącego KOPI,
— inwestora naczelnego i głównego, których założenia projektu lub projekt wstępny mają być rozpatrywane na posiedzeniu,
— koreferenta z pośród członków KOPI lub rzeczoznawców,
— Kolegium Opiniodawcze C.B.P.A. i B. względnie Komisję Architektoniczno-Budowlaną Ministerstwa Budownictwa. W przypadku rozpatrywania projektu wstępnego na wspólnym posiedzeniu KOPI Ministerstwa Budownictwa.

III. W określonym przez przewodniczącego terminie KOPI, po wysłuchaniu przedstawiciela naczelnego inwestora, koreferenta (rzeczoznawcy), podejmuje uchwałę o:
a) przedstawieniu Ministrowi Budownictwa rozpatrzonych założeń projektów lub projektów wstępnych do zatwierdzenia bądź
b) odesłaniu przedstawionych założeń projektów lub projektów wstępnych inwestorowi naczelnemu do przepracowania w myśl wytycznych KOPI, bądź
c) odrzuceniu przedstawionych założeń projektów lub projektów wstępnych.

IV. 1) O powziętej przez KOPI uchwale Sekretariat KOPI zawiadamia zainteresowanego naczelnego inwestora.

2) Założenia projektów i projekty wstępne, które wymagają zatwierdzenia przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego powinny być oceniane przez KOPI według zasad i trybu określonego w ust. III niniejszego regulaminu.

3) Dla budów, których koszt przekracza 1 mlrd. zł po zatwierdzeniu wstępnym przez Ministra Budownictwa, Przewodniczący Komisji przesyła założenia projektów i projekty wstępne w 3 egzemplarzach do Sekretariatu Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych P.K.P.G. (Departament Budownictwa).

V. Posiedzenia KOPI są protokółowane, a zgodność protokółów stwierdzana przez przewodniczącego i sekretarza KOPI. Wszyscy obecni na posiedzeniu KOPI podpisują listę obecności.

153.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 16 października 1950 r.

w sprawie uprawnienia do używania tytułu i odznaki „Maszynista Sprzętu Budowlanego".
(L. dz. GM/2/6583/50).

Dla podkreślenia doniosłej roli wykwalifikowanych maszynistów sprzętu budowlanego w realizacji Planu 6-cio letniego, zarządzam, co następuje:

1. Abselwenci kursów szkolenia maszynistów prowadzonych przez Centralę Sprzętu Budownictwa oraz eksterni, którzy złożą egzamin przed Komisją Egzaminacyjną powołaną przez Ministerstwo Budownictwa, są uprawnieni do używania tytułu i noszenia odznaki „Maszynista Sprzętu Budowlanego".

2. Odznaka „Maszynista Sprzętu Budowlanego" w skrócie „MSB" dzieli się na dwie klasy, klasa I — dla absolwentów kursów względnie eksternów, którzy złożą egzamin z zakresu wiadomości dla maszynisty I stopnia; klasa II — dla absolwentów względnie eksternów, którzy złożą egzamin w zakresie wiadomości dla maszynisty II stopnia.

3. Odznaka „Maszynista Sprzętu Budowlanego" wyobraża tarczę okrągłą z wieńca dębowego, w otoku którego umieszczony u góry jest skrót „MSB" oraz u dołu rodzaj klasy odznaki (I, II). W środku tarczy znajduje się wizerunek spycharki zwróconej przodem w lewą stronę. Na odwrocie odznaki jest przylutowany gwint z nakrętką. Odznaka tłoczona jest w mosiądzu — oksydowana, litery „MSB" oraz cyfry I względnie II klasy złocone. Odznaka wykonana w dwóch wielkościach: duża — o średnicy 40 mm., mała — o średnicy 22 mm.

4. Odznakę dużą nosi się stale na ubraniu roboczym na lewej piersi, odznakę małą nosi się w klapie ubrania zwykłego.

5. Uprawniony do używania tytułu i noszenia odznaki otrzymuje legitymację według wzoru załączonego do niniejszego zarządzenia.

Za Kierownika Ministerstwa Budownictwa
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa z dn. 16.X. 1950 r.
L. dz. GM/2/6583/50.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
pieczęć Kursów

Ob. . . . .

po zdaniu w dniu . . . . 195 r. przepisowego egzaminu uzyskał tytuł i prawo noszenia odznaki Maszynisty Sprzętu Budowlanego I — II klasy.

Podpis i pieczęć

Miejscowość i data.
. . . .

154.

INSTRUKCJA NR 2.

w sprawie wynagradzania praktykantów za praktyki wakacyjne.

(28.VI. 1950. L. dz. D VI/2/1821/50).

Zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 maja 1950 r. znak KE-14/ZP/50 Ministerstwo Budownictwa podaje do wiadomości i stosowania — co następuje:

1. Zakłady pracy i przedsiębiorstwa zobowiązane są dostarczyć skierowanym na praktykę bezpłatnego zakwaterowania.

2. Zakłady pracy i przedsiębiorstwa zobowiązane są dostarczyć praktykantom narzędzi pracy oraz odzieży roboczej i ochronnej wg. norm objętych Układem Zbiorowym.

3. Uczniowie gimnazjów i liceów zawodowych oraz studenci szkół wyższych otrzymują z zastrzeżeniami wynikającymi z p-ktu 4 za odbycie praktyki wynagrodzenie ryczałtowe w stosunku miesięcznym w wysokości następującej:

Okres nauki	Uczniowie		Studenci szkół wyższych
	gimnazja i licea zawodowe I stopnia	licea zawodowe II stopnia	
po 1 roku nauki	8.500,—	10.000,—	10.500,—
po 2 roku nauki	9.000,—	10.500,—	11.000,—
po 3 roku nauki	10.000,—	—	12.000,—

4. Praktykant otrzymuje przy objęciu praktyki zaliczkę na poczet należnego mu wynagrodzenia wg. p-kt. 3 oraz zwrot efektywnych kosztów przejazdu do zakładu pracy z siedziby szkoły lub uczelni albo stałego miejsca zamieszkania, wg. taryfy ulgowej w III-ciej klasie pociągu osobowego. Wysokość zaliczki dla praktykantów, studentów szkół wyższych ustala się na 3.000 zł a dla praktykantów uczniów gimnazjów i liceów zawodowych I stopnia oraz liceów zawodowych II stopnia na 2.000 zł. Koszt przejazdu powrotnego z zakładu pracy do stałego miejsca zamieszkania praktykanta lub uczelni po ukończeniu praktyki ponosi zakład pracy.

5. Praktykanci zatrudnieni przy produkcji są wynagradzani wg. umowy zbiorowej z tym, że płaca za okres miesięczny nie może być niższa od podanej w p-kcie 3.

6. Zakłady pracy obowiązane są ubezpieczyć praktykantów na wypadek choroby oraz od wypadków i chorób zawodowych.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

155.

INSTRUKCJA NR 3.

w sprawie czasu pracy i wynagrodzeń członków zawodowej straży p/pożarowej i strażników straży przemysłowej.

(8.VIII. 1950. L. dz. VI/2/3006/50).

I. Czas pracy pracowników straży p/pożarnych i straży przemysłowych ustala się w sposób następujący:

1. W strażach p/pożarnych:

a) 12 godzin pozostawania na miejscu służby do dyspozycji kierownictwa straży i 24 godziny wolne, bądź

b) 12 godzin pozostawania na miejscu służby do dyspozycji kierownictwa straży i 12 godzin wolnych, bądź

c) 24 godzin pozostawania na miejscu służby do dyspozycji kierownictwa straży i 24 godzin wolne.

W przypadkach stosowania systemu b) pracownik powinien mieć zapewniony 1 dzień (pełne 24 godziny) w tygodniu wolny od obowiązku pozostawania na miejscu służby w dyspozycji kierownictwa straży. Przesuwanie zmian winno następować nie rzadziej jak co dni 14.

W przypadku stosowania systemu c) pracownik powinien mieć zapewnione dodatkowo do normalnie przypadających 24 godzin wolnych jeszcze dalsze 12 godzin w tygodniu wolnych od obowiązków pozostawania w dyspozycji kierownictwa straży, oraz tak uregulowany czas służby, aby podczas jej trwania pracownik miał zapewnioną możność 8-mio godzinnego wypoczynku w miejscu dyżuru. Wypoczynek ten może ulec przerwaniu wyłącznie w przypadku alarmu. System 24 godzin pozostawania na miejscu służby w dyspozycji kierownictwa straży i 24 godzin wolnych może być stosowany jedynie za zgodą zainteresowanych pracowników.

W przypadku stosowania systemu a) wolny dzień w tygodniu nie przysługuje.

2. W strażach przemysłowych:

a) 12 godzin pracy i 24 godziny wolne od pracy bądź

b) 12 godzin pracy i 12 godzin wolnych od pracy.

W przypadku stosowania systemu b) pracownik powinien mieć zapewniony 1 dzień (pełne 24 godziny) w tygodniu wolne od pracy. Przesuwanie zmian powinno następować nie rzadziej, jak co 14 dni.

W przypadku stosowania systemu a) wolny dzień w tygodniu nie przysługuje.

II. Wynagrodzenie pracowników straży p/pożarnych i straży przemysłowych ustala poniższa tabela:

Funkcja	12 godzin pracy 24 godzin odpoczynku lub			12 godzin pracy 12 godzin odpoczynku 24 godzin pracy 24 godzin odpoczynku		
	uposaż. zasadn.	dodat. morski	dodat. stoł.	uposaż. zasadn.	dodat. morski	dodat. stoł.
1. Strażnik p/pożarowy w 1 roku i strażnik przem.	11.655	530	330	14.335	805	495
2. Strażnik p/pożarowy po 1 roku praktyki i st. strażnik przem.	13.620	760	455	15.910	1.135	680
3. Kapral straży p/poż. i dowódca warty przemysłowej.	14.175	825	555	17.485	1.325	835
4. Plutonowy straży p/pożarowej	15.750	1.010	655	19.375	1.515	985
5. Sierżant straży p/pożarowej	17.325	1.260	756	21.265	1.890	1.135

W przypadku konieczności pracy poza normalną kolejnością służby, wynikającą z ustalonego rozkładu dyżurów, przysługuje pracownikowi wynagrodzenie za godziny nadliczbowe w/g ogólnie obowiązujących zasad.

Stawkę godzinową w przypadku pracowników zatrudnionych w systemie 12 godzin służby i 12 godzin odpoczynku, bądź 24 godzin pracy i 24 godzin odpoczynku otrzymuje się z podzielenia sumy miesięcznego ryczałtu przez 300, w przypadku pracowników zatrudnionych w systemie 12 godzin służby i 24 godzin odpoczynku — z podzielenia sumy miesięcznego ryczałtu przez 240.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

UZUPEŁNIENIE INSTRUKCJI NR 3.

(26.X. 1950. L. dz. VI/2/5175/50)

W związku z wprowadzeniem w życie instrukcji Nr 3 z dnia 8.VIII. 1950 r. L. dz. VI/2/3006/50 — Ministerstwo Budownictwa wyjaśnia, co następuje:

1) Dodatki lokalne w wysokości podanej w cytowanej instrukcji należy wypłacać od dnia 1.I. 1950 r.

2) Od dnia 1.V. 1949 r. tj. od chwili wprowadzenia w życie Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie należy wypłacać dodatki lokalne w następującej wysokości:

Funkcja	12 godz. pracy 24 godz. odpoczynku		12 godz. pracy 12 godz. odpoczynku	
	dodatek morski	dodatek stołeczny	dodatek morski	dodatek stołeczny
1. Strażnik p/pożarowy w 1 roku i strażnik przemysłowy	504	312	765	468
2. Strażnik p/pożarowy po 1 roku praktyki i st. strażnik przem.	720	432	1680	648
3. Kapral straży p/pożarowej i dowódca warty przemysłowej	782	528	1260	792
4. Plutonowy straży p/pożarowej	960	624	1440	936
5. Sierżant straży p/pożarowej	1200	720	1800	1080

3) Pozostałe postanowienia instrukcji Nr 3 obowiązują od dnia 1.VIII. 1950 r.

4) Wypłaty dodatków lokalnych za okres od 1.V. 1949 r. do 31.XII. 1949 r. w innej wysokości niż przewiduje podana wyżej tabela, traktowane będą jako pozbawione legalnych podstaw.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

156.

INSTRUKCJA NR 4.

w sprawie dodatku za pracę przy 2 lub 3 zmianach dla technicznych pracowników umysłowych.

(8.VIII. 1950. L. dz. D VI/2/3039/50)

Ministerstwo Budownictwa wyjaśnia, że dodatek w wysokości 45% i 60% całkowitego wynagrodzenia stałego za pracę na budowie prowadzonej na 2 lub 3 zmiany, określony w uwadze II załącznika Nr 23 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7.V. 1949 r., przysługuje technicznym pracownikom umysłowym tylko za te dni, w których prace wykonywali na 2 lub 3 zmiany i to pod warunkiem, iż praca ta trwała co najmniej 6 dni w ciągu miesiąca kalendarzowego.

Przykład: jeśli techniczny pracownik umysłowy przepracował zgodnie z warunkami uwagi II zał. Nr 23 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie 6 dni w miesiącu na budowie prowadzonej na 2 lub 3 zmiany, to dodatek 45% względnie 60% należy dlań obliczyć tylko za 6 dni, w których pracował na 2 lub 3 zmiany.

Podstawą do obliczenia wysokości dodatku w złotych za pracę na budowie prowadzonej na 2 lub 3 zmiany jest całkowite wynagrodzenie stałe miesięcznie w złotych tzn. wynagrodzenie zasadnicze + dodatek „F" (bez premii) dzielone przez 25 dni, mnożone przez ilość dni roboczych przepracowanych na 2 względnie 3 zmiany, mnożone przez 0,4 względnie 0,6.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

157.

INSTRUKCJA NR 5.

w sprawie treści umów o pracę (listów angażujących).

(8.VIII. 1950. L. dz. D VI/2/3040/50).

Ministerstwo Budownictwa stwierdziło, że były przypadki niewłaściwego redagowania tekstu zawieranych umów o pracę z pracownikami umysłowymi w części dotyczącej wynagrodzenia, a to przez użycie zwrotów, które przesądzały wypłacenie w każdym miesiącu premii, a nawet określały jej wysokość, lub wysokość dodatków niestałych tych części zarobków.

W związku z tym Ministerstwo Budownictwa poleca, aby w umowach o pracę — udokumentowanych naiczę-

ściej w formie listu angażującego — część dotycząca wynagrodzenia pracownika redagowana była tak, aby nie kolidowała z postanowieniami Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie.

W części tej należy wymienić stanowisko, kategorię płac, dodatek funkcyjny oraz inne dodatki stałe z podaniem kwot brutto przypadających z tytułu poszczególnych pozycyj wynagrodzenia i wszystkich pozycji razem.

Natomiast kwot premii i dodatków niestałych nie należy określać, a jedynie powołać się na odpowiednie przepisy, dotyczące premiowania, lub dodatków niestałych.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

158.

INSTRUKCJA NR 6.

w sprawie przewozu pracowników do pracy własnym taborem.

(8.VIII. 1950. L. dz. D VI/2/3044/50).

Ministerstwo Budownictwa wyjaśnia, że w sprawie dowożenia pracowników do miejsca pracy i odwożenia ich do domu własnym taborem zakładu pracy należy stosować przepisy okólnika Nr 3 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28.I. 1950. (Monitor Polski z dnia 15.II. 1950 r. Nr A—17, poz. 176).

Okólnik ten nie dotyczy obszaru m. st. Warszawy.

W m. st. Warszawie przewozy takie zasadniczo są niedozwolone. W wyjątkowych przypadkach udziela zezwoleń Prezydium Rady Ministrów na wniosek Ministerstwa Komunikacji stosownie do okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 17 z dnia 3 sierpnia 1949 r. Nr O-II-D2/124.

Za Dyrektora Departamentu **F. Rosset**

159.

INSTRUKCJA NR 7.

w sprawie wynagradzania członków Rad Zakładowych.

(5.I. 1950 r. L. dz. D VI/2/102/50).

Ministerstwo Budownictwa przesyła przy niniejszym Zbiór wiążących Instrukcji Nr 90 Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Departament Ekonomiczno-Socjalny z dnia 23.II. 1949 r. do wiadomości i ścisłego stosowania.

V-Dyrektor Departamentu **W. Kędzierski**

Zbiór wiążących instrukcji z zakresu warunków płacy i pracy w przedsiębiorstwach i zakładach pracy podległych Ministerstwu Przemysłu i Handlu. Nr 90.— *)

Dotyczy: wynagrodzenia pracowników zwalnianych i delegowanych do prac społecznych.

(23/II 1949).

§ 1. Za zgodą Głównej Komisji dla ustalenia nowych zasad wynagradzania pracowników podaje się do wiadomości, co następuje:

Członkom Rad Zakładowych zwolnionym stosownie do przepisów dekretu z dnia 6.II. 1945 r. o Radach Zakładowych (z późniejszymi zmianami) od pełnienia czynności zawodowych, przysługuje przez czas pełnienia obowiązków członka Rady Zakładowej ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w następującej wysokości:

Ilość osób zatrudn. w zakładzie	Zwolnieni do pracy członkowie Rady Zakładowej	Miesięcznie zł
250— 500	Przewodniczący	18.900 — 21.000
501—1000	Przewodniczący	23.100 — 26.250
	i członek zarządu (prez.)	18.900 — 21.000
1001—3000	Przewodniczący	26.250 — 31.000
	i członek zarządu (prez.)	19.950 — 24.150
ponad 3000	Sekretarz	21.000 — 26.250
	jak wyżej i dodatkowo na każde 1500 osób 1 członek zarządu (prez.)	21.000 — 26.250

§ 2. Na obszarze m. st. Warszawy ryczałtowe wynagrodzenie, określone w § 1 ulega zwiększeniu o zł 790.

Na obszarze na którym przysługuje dodatek morski, ryczałtowe wynagrodzenie określone w § 1 ulega zwiększeniu o zł 1575.

§ 3. Określone w § 1 i 2 ryczałtowe wynagrodzenie obejmuje całość wynagrodzenia łącznie z wszelkimi dodatkami, nie wyłączając ryczałtowego wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

§ 4. Szczegółowe ustalenie wynagrodzeń ryczałtowych w ramach określonych § 1 dokona nadrzędna władza przemysłowa (Centralny Zarząd) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

§ 5. W zakładach pracy, zatrudniających poniżej 250 osób, przewodniczącemu bądź sekretarzowi Rady Zakładowej, zwalnianym do pracy społecznej, przysługuje za czas zwolnienia wynagrodzenie wyliczane wg. zasad określonych w § 6.

§ 6. Pracownicy zwolnieni bądź delegowani do prac społecznych na czas określony, lub też zwalniani na pewną ilość godzin pracy w tygodniu otrzymują za czas zwolnienia pełne wynagrodzenie, wynikające z umowy o pracę łącznie z przeciętną premią lub przeciętnym wynagrodzeniem akordowym, uzyskanym w danym okresie czasu przez pracowników o tych samych kwalifikacjach i grupie płacy.

§ 7. Wynagrodzenie, o którym mowa w paragrafach poprzedzających, należy się pracownikowi tylko wówczas, jeżeli za pełnienie obowiązków społecznych, do których został zwolniony nie pobiera żadnego wynagrodzenia lub wynagrodzenie niższe, niż jego przeciętne wynagrodzenie za pełnienie czynności zawodowych.

W ostatnim przypadku przysługuje pracownikowi jedynie różnica między wynagrodzeniem określonym w paragrafach poprzedzających, a wynagrodzeniem za pełnienie obowiązków społecznych.

Dyrektor Departamentu **Cz. Chmielewski**

160.

INSTRUKCJA Nr 9

w sprawie należności za podróże służbowe pracowników przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Budownictwa oraz pracowników Zakładu Osiedli Robotniczych i jego agend.

(22.IX.50 L. dz. DVI/2/3938/50).

W związku z licznymi zapytaniami z terenu w sprawie należności za pełnienie czynności poza zwykłym miejscem służbowym pracowników zatrudnionych w zakładach podległych Ministerstwu Budownictwa ustala się, co następuje:

1. W podróży służbowej do miejscowości położonej poza zwykłym miejscem pracy pracownikowi delegowanemu należą się diety za cały czas trwania podróży. Diety należą się również za niedziele i święta, przypadające w czasie trwania podróży służbowej w tej samej wysokości.

2. Pracownik, odbywający podróż służbową, otrzymuje tytułem diety za każdą pełną dobę trwania podróży służbowej po zł 450, a w przypadku wyjazdu służbowego do m. st. Warszawy, na teren powiatu morskiego, na teren Ziem Odzyskanych z wyjątkiem powiatów zabrskiego, bytomskiego i gliwickiego, dieta wynosi zł 500, na dobę.

3. Jednostką obliczania diety jest zasadniczo 24-o godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tego miejsca.

---

*) Wysokość wynagrodzeń została skorygowana pismem Ministerstwa Budownictwa z 23 stycznia 1950 r. i uwzględnia 5% podwyżkę płac wprowadzoną uchwałą Rady Ministrów z 31.XII. 1949 r.

W przypadku kiedy czas trwania podróży wynosi:
a) mniej niż 8 godzin — dieta pracownikowi nie przysługuje,
b) od 8 — 12 godz. — pracownik otrzymuje 50% stawki zasadniczej diety,
c) od 12 — 24 godz. — pracownik otrzymuje pełną dietę.

Przy podróżach służbowych, trwających dłużej niż 1 dobę, pracownik otrzymuje:
a) za każdą rozpoczętą dobę, do 8 godz. trwania podróży — 50% stawki zasadniczej diety,
b) za każdą rozpoczętą dobę, przekraczającą 8 godz. trwania podróży — pełną dietę.

4. Pracownikowi, odbywającemu podróż służbową, przysługuje prawo do zwrotu faktycznie poniesionych kosztów przejazdu koleją do miejscowości, będącej celem podróży i z powrotem.

5. Prawo przejazdu II klasą pociągu lub wagonem sypialnym III klasy w razie konieczności odbycia podróży nocą, przysługuje jedynie Prezesowi Z. O. R.-u, Dyrektorom Naczelnym i Dyrektorom upełnomocnionym, innym pracownikom, pobierającym uposażenie w granicach I b do V-ej tylko za pisemną zgodą Prezesa lub Nacz. Dyrektora. Wszystkim pozostałym przysługuje prawo korzystania z przejazdu pociągami klasy III-ej.

6. Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągiem osobowym. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym następuje tylko wtedy, gdy władza zarządzająca podróż służbową zezwoli na przejazd takim pociągiem.

7. W wyjątkowych, nagłych wypadkach potrzeby odbycia podróży służbowej samolotem, zezwolenia udziela dla pracowników Z. O R.-u, Centralnych Zarządów (równorzędnych) — Prezes Z. O. R.-u, Dyrektor Naczelny Centralnego Zarządu, dla Zjednoczeń i Zakładów Pracy — Zarząd Główny Z. O. R.-u, Centralny Zarząd (równorzędny).

8. Pracownikowi przyznaje się w gminach miejskich na koszty dojazdu do dworca kolejowego, przystani, stacji autobusowej, lub lotniczej, jak również przejazdu z jednego dworca (przystani, stacji) do drugiego, za każdy dojazd lub objazd ryczałt w wysokości 25 zł. W przypadku, gdy podróż służbowa odbywa się do kilku miejscowości przyznaje się ryczałt za dojazdy w każdej miejscowości.

Ryczałt nie należy się, gdy dojazd odbywa się służbowym środkiem lokomocji.

9. Pracownik ma obowiązek wyzyskania wszelkich możliwości dla korzystania z najtańszych środków lokomocji w obrębie miejscowości, będącej celem podróży i tylko pod tym warunkiem zostaną mu zwrócone koszty komunikacji. Dla uzyskania zwrotu poniesionych kosztów winien przedstawić szczegółowy rachunek. Pracownicy, korzystający z ulg w przejazdach państwowych, lub zarządzanymi przez Państwo środkami komunikacji otrzymują tylko zwrot ceny ulgowej.

10. Pracownikowi przysługuje prawo do zwrotu kosztów poniesionych za noclegi wg. przedstawionych rachunków, a w razie nieprzedłożenia ich pracownik otrzymuje sumę ryczałtową w kwocie zł 100.— za każdą noc, spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji. W każdym razie należy przedstawić adnotację na delegacji służbowej, że pracownik nie korzystał z pokoju służbowego. W braku takiej adnotacji, ani rachunek za hotel, ani ryczałt nie będą uznane. Za okres jazdy zwrotu kosztów za noclegi podróżujący nie otrzymuje.

11. Na delegacji służbowej podróżującego winna być poczyniona przez władze miejscowości, będącej celem podróży, adnotacja o dacie przybycia i wyjazdu przedstawiciela instytucji, do której pracownik został delegowany. Obowiązek ten nie dotyczy Prezesa Z. O. R., Dyrektora Naczelnego i Dyrektorów upełnomocnionych instytucji nadrzędnych, wizytujących placówki podległe oraz naczelnych głównych inspektorów kontroli przy Z. O. R., Centralnych Zarządach, Zjednoczeniach (równorzędnych).

12. W przypadku choroby, delegowany otrzymuje diety i zwrot kosztów pomieszczenia na ogólnych zasadach w ciągu całego czasu, kiedy on ze względów na stan swego zdrowia nie ma możności przystąpić do wykonania powierzonego mu zlecenia lub też powrócić do miejsca stałej pracy, nie dłużej jednak jak w ciągu 2-ch miesięcy. Choroba delegowanego, jak również brak możliwości ze względu na stan zdrowia powrotu na miejsce stałej pracy, winny być udokumentowane drogą przepisową.

13. Za okres znajdowania się w delegacji, pracownik otrzymuje całkowite swe uposażenie. Delegowany nie otrzymuje dodatkowej płacy za pracę w niedzielę i święta.

14. Delegacja może trwać najwyżej jeden miesiąc. Przedłożenie delegacji ponad ten okres może nastąpić jedynie w przypadkach wyjątkowych, uzasadnionym ważnymi względami służbowymi na mocy decyzji Prezesa Z. O. R.-u, Dyrektora Centralnego Zarządu (równorzędnego).

15. Przekroczenia w budżetach preliminowanych sum, związanych z delegowaniem pracowników w podróże służbowe, o ile nie zaszły wypadki wyjątkowej wagi i bez zezwolenia władz nadrzędnych — jest niedopuszczalne.

Dyrektor Departamentu **W. Kędzierski**

161.

INSTRUKCJA Nr. 10

w sprawie stosowania Katalogu Norm część VIII — roboty stolarskie warsztatowe.

(9.IX.50 L. dz. VI/3/3842/50).

Biorąc pod uwagę konieczność uregulowania zasad normowania pracy w mechanicznych zakładach stolarskich w podległych Ministerstwu Budownictwa przedsiębiorstwach, podaje się następujące wytyczne do stosowania i przestrzegania:

1. Część VIII Katalogu Norm zawiera normy pracy, których stosowanie obowiązuje wszystkie podległe warsztaty stolarskie.
2. Normy pracy, o których mowa w pkt. 1, mogą ulec odchyleniu, o ile dany warsztat stolarski nie odpowiada warunkom, zawartym we wstępie tej części Katalogu Norm. Np.: obrabiarki nie są na łożyskich kulkowych, lub roztaw obrabiarek jest inny niż w promieniu 2—5 m do konturów sąsiednich, co powoduje zmianę kolejności procesu obrabiania (zmiana organizacji pracy).
3. Normy pracy objęte Katalogiem mogą ulec zmianie, o ile wyposażenia warsztatu stolarskiego i organizacja pracy w warsztacie stwarza warunki bardziej korzystne.
4. Normy pracy przy transporcie mogą ulec zmianie w wypadku utrudnionych warunków na trasie, np.: jak ostre łuki, kilka obrotnic, skrzyżowania, przestoje z powodu mijania się wagonetek, w takich wypadkach należy ustalić nową normę pracy.
5. Zmiany normy pracy, o których mowa, winny być dokonane na zasadach zawartych w Zarządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 11 lipca 1950 r. L. dz. VI/3/2197/50 i L. dz. VI/3/2196/50 (jako normy zakładowe).

Jednocześnie podaje się do wiadomości zauważone błędy drukarskie w Katalogu Norm, część VIII.

Str.	§	Poz.	Stanowisko	Zamiast	Powinno być
16/17	6	15	XII	0.05/m² obustron.	0,05/m² jednostr.
16/17	6	16	XII	0,05/m² obustron.	0,05/m² jednostr.
16/17	7	17	XII	0,05/m² obustron.	0,05/m² jednostr.
16/17	7	18	XII	0,05/m² obustron.	0,05/m² jednostr.
18/19	7	19b	XII	0,05/m² obustron.	0,05/m² jednostr.
18/19	7	19a	III	0.001—1,10	0,01—1.15
18/19	7	19a	VI	0,012—0,20	0,006—0,60

18/19	7	19a	VII	0,004—0,50	0,01—1.20
18/19	7	19a	Razem maszynowa Uwaga:	0,006—0 w strefie II i III suma wg czasu i zaszeregowania plus 25% zachęty akordowej	0,016—1.75
18/19	7	19b	opis robót	wypełnienie za mb.	wypełnienie za mb z pełnych desek
20/21	8	21	opis robót	opaski drzwiowe i listwy przymykowe gładkie o przekroju wg PN-B/166	opaski drzwiowe i listwy przymykowe gładkie o przekroju wg PN-B/166 z pełnych desek
20/21	8	nagłówek	XI	godz. na szt. złącza	godz. na mb.

162.

INSTRUKCJA Nr 11

w sprawie należności za przeniesienia służbowe pracowników przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa oraz pracowników Zakładu Osiedli Robotniczych i jego agend.

(27.IX.50 L. dz. DVI/2/4341/50).

Za przeniesienie służbowe do innego zakładu pracy uważa się takie przeniesienie, które umotywowane jest istotną potrzebą i na które uzyskano uprzednio zgodę Biura Kadr Ministerstwa Budownictwa, lub gdy chodzi o pracownika fizycznego — zgodę Departamentu Zatrudnienia i Płac Ministerstwa Budownictwa.

Jeśli przy przeniesieniu służbowym zachodzi konieczność jednoczesnej zmiany miejsca zamieszkania pracownika do innej miejscowości niż dotychczas, pracownikowi takiemu przysługuje tytułem zwrotu kosztów rzeczywiście dokonanej przeprowadzki ryczałt w wysokości pełnego jednomiesięcznego, ostatnio otrzymanego wynagrodzenia oraz zwrot rzeczywiście wydatkowanych kwot na przejazd pracownika oraz będących na jego utrzymaniu członków rodziny i przewóz najtańszym środkiem komunikacji urządzenia domowego, nieprzekraczającego umeblowania 3 izb.

Ponadto pracownik służbowo przeniesiony otrzymuje diety za czas podróży i za pierwszy dzień pobytu na nowym miejscu pracy w wysokości wg. przepisów o dietach za czas służbowego wyjazdu.

W wypadku, gdy w nowym miejscu zamieszkania zakład pracy nie zapewni pracownikowi mieszkania, wówczas do czasu uzyskania mieszkania przez samego pracownika i faktycznego przeprowadzenia się przez niego, jednak nie dłużej niż przez okres 3-ch miesięcy, przysługuje pracownikowi prawo do otrzymania diet na zasadzie instrukcji Nr 9 z dnia 22 września 1950 r.

p. o. Dyrektor Departamentu **W. Kędzierski**

163.

INSTRUKCJA Nr 12

w sprawie zaszeregowania techników normowania pracy.

(10.X.50 L. dz. DVI/2/4689/50).

Ministerstwo Budownictwa w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów ustala następującą tabelę zaszeregowania pracowników służby normowania pracy zatrudnionych w Centralnych Zarządach, Zjednoczeniach i przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Budownictwa:

	Kat. płac	Współcz. premiowy	Dodatek funkcyjny
1. Kierownik Wydziału (Oddziału) Norm Pracy w Centr. Zarz.	Ia — 3	1,0	8400 — 10500
2. Kierownik Wydziału (Oddziału) Norm Pracy w Zjednoczeniu	I 3	1,0	6300 — 7350
3. Starszy technik normowania pracy na budowach I kat.	2 4	1,0	4200 6300
4. Starszy technik normowania pracy na pozostałych budowach	3 — 5	1,0	4200 — 5250
5. Technik normowania pracy	4 6	1,0	2100 — 3150

Powyższe zasady zaszeregowania obowiązują od dnia 1.IX. 1950 r.

164.

OKÓLNIK Nr 47

w sprawie prowadzenia hoteli robotniczych.

(16.X.50 L. dz. D. VI/1/5000/50).

W celu polepszenia warunków bytowych zwerbowanych robotników, zakwaterowanych w hotelach robotniczych, ustala się. co następuje:

I. Postanowienia ogólne:

1. Przed wejściem do hotelu powinna znajdować się tablica zawierająca nazwę przedsiębiorstwa oraz napis „Hotel robotniczy".
2. Wejście do hotelu i korytarze powinny być oświetlone.
3. Na każdych drzwiach pokoju od strony zewnętrznej należy umieścić wykaz robotników, zamieszkujących dany pokój.
4. Na korytarzach powinny znajdować się urządzenia przeciwpożarowe.
5. Ściany i sufity powinny być gładkie, zabezpieczające przed zimnem, w miarę możności wykładane supremą i otynkowane.
6. W wyznaczonych przez kierownictwo pomieszczeniach powinna znajdować się kuchnia dla przygotowania posiłków we własnym zakresie.
7. Należy przewidzieć oddzielne pomieszczenie na świetlicę.
8. Należy w hotelu przewidzieć osobne pomieszczenie na umywalnię wraz z urządzeniem do prania.
9. Kierownictwo powinno zagwarantować robotnikom bezpłatne wydawanie gorącej kawy w hotelu w porze śniadania i kolacji.
10. Kierownictwo hotelu powinno dostarczać robotnikom gorącą wodę w ustalonych godzinach.
11. Przedsiębiorstwo obowiązane jest na swój koszt utrzymać w porządku i czystości pomieszczenie i po-

dworze oraz oświetlać i ogrzewać sypialnie, jadalnie, kuchnie i świetlice.

II. Wyposażenie i urządzenie wewnętrzne.

A) Sypialnie.

1. Wnętrza pokoi dla robotników winny być pomalowane wzgl. bielone.
2. Podłogi winny być z desek heblowanych.
3. Użytkowa powierzchnia pomieszczeń przeznaczonych na sypialnie powinna wynosić conajmniej 3,5 m^2 na osobę.
4. Powierzchnia okien winna wynosić ca 0,1 powierzchni użytkowej podłogi.
5. Pomieszczenia sypialne dla kobiet i mężczyzn powinny być oddzielne, w odrębnych barakach.
6. Łóżka mają być najwyżej 2 kondygnacjowe, powinny być uszczelnione i rozstawione w odległości conajmniej 50 cm.
7. Łóżko powinno być zaopatrzone w siennik, lub w materac, poduszkę — podgłówek, 2 koce, podpinkę, prześcieradło i poszewkę oraz dezynfekowane przed każdą zmianą zakwaterowanego pracownika.
8. W sypialniach winny znajdować się stoły, krzesła, taborety jeden na osobę, kosze do śmieci, skrzynki, szufle do węgla i spluwaczki.

B) Jadalnia.

1. Jadalnie powinny być zaopatrzone w taką ilość stołów i krzeseł (taboretów), aby robotnicy spożywać mogli posiłki bez wyczekiwania.
2. obowiązek sprzątania w jadalni obciąża administrację hotelu.

III. Urządzenia i przepisy higieniczno-sanitarne.

1. U kierownika hotelu winna znajdować się apteczka, zaopatrzona w środki lecznicze, niezbędne dla udzielenia pierwszej pomocy dostępna w każdej porze dnia i nocy.
2. Hotel winien posiadać w miarę możności izolatkę — izbę chorych. Mieszkańcy hotelu powinni być poddani okresowym badaniom lekarskim, przyczym pierwsze badanie winno się odbywać bezpośrednio po przybyciu do hotelu.
3. Ustępy winny być oddzielne dla kobiet i mężczyzn.
4. Na budowach nieskanalizowanych należy zainstalować ubikacje w odległości minimum 20 m od izb, nie dalej jak 50 m.
5. Pościel powinna być zmieniana raz na dwa tygodnie, ręcznik raz na tydzień, słoma w siennikach conajmniej raz na trzy miesiące.
6. Pokoje winny być regularnie przewietrzane.

IV. Postanowienia końcowe.

1. W wypadku stwierdzenia, że obecne warunki i wyposażenie hotelu nie odpowiadają wymogom niniejszego okólnika, przedsiębiorstwo budowlane winno stwierdzone braki usunąć w terminie do dnia 30 listopada br., zawiadamiając o powyższym dyrekcję jednostki nadrzędnej.
Wykonanie wymogów zawartych w p-kcie Rozdział I: 6, 7, Rozdział II A: 2, 8 winno nastąpić do dnia 30 listopada br.
2. Odpis okólnika otrzymują do wiadomości podstawowe organizacje partyjne i rady zakładowe zainteresowanych przedsiębiorstw budowlanych.
3. Wykonanie okólnika spoczywa na dyrektorach administracyjnych przedsiębiorstw budowlanych oraz kierownikach hoteli robotniczych, każdego w zakresie swojego działania, którzy ponoszą odpowiedzialność za skrupulatne przestrzeganie zawartych w okólników wymogów.
Okólnik obowiązuje z mocą od dnia 31 października 1950 r.

za Kierownika Ministerstwa Budownictwa
St. Pietrusiewicz

165.

PISMO OKÓLNE

w sprawie kompetencji K.O.P.I. inwestorów, podległych Ministerstwu Budownictwa oraz władz, które K.O.P.I. powołały, w zakresie sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej.

(9.X.50 L. dz. BI/1/7290/50).

W związku z zarządzeniami Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:
— z dnia 11.IV.1950 r. Nr. 77 Znak IN-20-01-084 w sprawie trybu powoływania Dyrekcji Budów,
— z dnia 3.V.1950 r. Nr. 104, w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (instrukcja P.K.P.G. Nr. 20.—),
— z dnia 5.V.1950 r. Nr 106, w sprawie planowania dokumentacji technicznej na rok 1951 (instrukcja P. K. P. G. Nr. 23),
— z dnia 11.V.1950 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania planu inwestycyjnego na r. 1951 (instrukcja P.K. P.G. Nr. 21) oraz zalecenia Przewodniczącego P.K.P. G. z dnia 11.VII.1949 r. — Znak BU-4R-81/01/8,
Ministerstwo Budownictwa wyjaśnia co następuje:

1) Komisje Ocen Projektów Inwestycyjnych ponoszą pełną odpowiedzialność za właściwą ocenę dokumentacji technicznej w zakresie:
   a. inwestycji, polegających na robotach lub na robotach i zakupach wyposażenia inwestowanych obiektów,
   b. inwestycji polegających na zakupie.

Na Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych nakłada się obowiązek dopilnowania, aby inwestorzy przedkładali dokumentację techniczną do oceny przez K.O.P.I. w terminach ustalonych instrukcjami P.K.P.G. i Zarządzeniami Ministra Budownictwa.

2) a. Dla inwestycji wymienionych w p. 1a obowiązującą jest dokumentacja techniczna w następujących 4-ch kolejnych stadiach:
   — założenie projektu,
   — projekt wstępny,
   — projekt techniczny,
   — rysunki robocze,
   b. dla inwestycji wymienionych w pkt. 1b dokumentacja techniczna winna zawierać:
   — założenia wieloletniego programu zakupu inwestycyjnego wraz z uzasadnieniem i obliczeniami ekonomicznymi,
   — program wieloletni zakupu, wraz z obliczeniami technologicznymi i charakterystyką techniczną,
   — roczny plan nakładów (kosztorys roczny).
3) Dla inwestycji polegających na pracach badawczych, studiach, poszukiwaniach geologicznych, pracach nad projektami typowymi oraz nad projektami dla inwestycji lat przyszłych, a także dla inwestycji obejmujących inne nakłady inwestycyjne nie będące ani robotami ani zakupami — obowiązuje dokumentacja techniczna w analogicznym zakresie jak dla inwestycji polegających na zakupie (pkt. 2b.).
4) Podstawowym warunkiem włączenia wnioskowanych inwestycji do planu inwestycyjnego na rok 1951 jest posiadanie przez inwestora — wstępnie zatwierdzonych:
   a) założeń projektu — przy inwestycjach omówionych w pkt. 1a,
   b) rocznego planu nakładów, opartego o wstępnie zatwierdzony wieloletni program przy inwestycjach omówionych w pkcie 1b i 3.
5) Inwestorzy naczelni powołują Komisje Ocen Projektów Inwestycyjnych i ustalają dla nich regulaminy pracy.

Dla oceny projektów inwestycyjnych naczelni inwestorzy winni powoływać do K.O.P.I. stałych członków z własnych pracowników, mających największe wiadomości fachowe w zakresie potrzeb dokonywanych prac. Niezależnie od tego na koreferentów, przewodniczący K.O.P.I. winni powoływać rzeczoznawców wybitnych specjalistów z pośród pracowników własnych względnie pracowników z innych

instytucji. Ogólny skład K.O.P.I. naczelnych inwestorów powinien się mieścić w granicach od 5 do 7 stałych członków. Na poszczególne posiedzenia K. O. P. I. mogą być z instytucji, podległej naczelnemu inwestorowi, powołani członkowie niestali, jako specjaliści rozpatrywanych zagadnień.

6) Za udział w posiedzeniach K.O.P.I., w godzinach poza służbowych, przewodniczący i członkowie K. O. P. I. otrzymują wynagrodzenie na zasadach ustalonych w uchwale Rady Ministrów z dnia 17.X. 1947 r. o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji.

7) Wynagrodzenie za usługi rzeczoznawców (koreferentów) ustala K.O.P.I. w oparciu o obowiązujące normy (750 zł. za 1 g. pracy), przy czym zlecenie dla rzeczoznawców powinno być ujęte w formie umowy o dzieło. Wypłaty wyynikające z prac K. O. P. I. i rzeczoznawców powinny być pokrywane ze środków planu inwestycyjnego (z poszczególnych tytułów inwestycyjnych).

8) Posiedzenia K.O.P.I. odbywają się w terminach wyznaczonych przez Przewodniczącego K.O.P.I. w trybie przewidzianym regulaminem prac K.O.P.I.

9) Obsługę sekretariatu K.O.P.I. sprawuje w godzinach służbowych instytucja ustalona przez inwestora powołującego K.O.P.I.

10) Naczelni Inwestorzy są upoważnieni do zatwierdzania założeń projektów i projektów wstępnych poniżej następujących limitów dla inwestycji, które będą zapoczątkowane w r. 1951:

a)	Zakład Osiedli Robotniczych	150 mio. zł.
b)	Centralny Zarząd Państw. Przedsięb. Budowl. Społeczne Przedsiębiorstwo Budowlane Centrala Sprzętu Budownictwa Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Centralne Biuro Proj. Arch. i Bud. Zakłady Prefabrykacji	75 mio. zł.
c)	Główny Urząd Pomiarów Kraju	50 mio. zł.
d)	Wszystkie Wydziały Budownictwa przy Prezydiach Miejskich i Wojewódzkich Rad Narodowych odnośnie B.P.P. podległych D.M.P.B.	30 mio. zł.

Pozostali Naczelni Inwestorzy podlegli Ministerstwu Budownictwa przesyłają założenia projektów i projekty wstępne do oceny K.O.P.I. Ministerstwa Budownictwa.

11) Do zadań K.O.P.I. naczelnego inwestora należy:

a) wstępna ocena założeń projektów dla budów zapoczątkowywanych w r. 1951 o ogólnym koszcie realizacji do 1 mld. zł. oraz wstępna ocena założeń wieloletniego programu zakupów jak również samego programu wieloletniego zakupu rocznego planu, o ile ogólny koszt nie przekracza sumy 1 mld. zł. nakładów.

Zatwierdzanie w trybie wstępnym wyżej wymienionych założeń projektów i programów wieloletniego zakupu oraz rocznego planu nakładów — należy do kompetencji władzy naczelnego inwestora co stanowi warunek do włączenia wnioskowanych inwestycji do P. I. 1951 r.

Założenia projektów i roczne plany nakładów, których ogólny koszt budowy względnie wartość kosztorysowa programu wieloletniego zakupu przekracza — 1 mld. zł. podlegają wstępnemu zatwierdzeniu przez Ministerstwo Budownictwa. Nie zwalnia to K.O.P.I. naczelnego inwestora od oceny powyższych założeń projektów oraz założeń programów i rocznych nakładów dla zakupów; jak również nie zwalnia to od wstępnej akceptacji przez naczelnego inwestora.

b) Ocena założeń projektów i projektów wstępnych dla budów, dalej ocena założeń wieloletniego programu zakupów, jak również samego programu wieloletniego zakupu oraz rocznego planu nakładów inwestycji, których planowany koszt całkowity jest poniżej limitu, ustalonego dla inwestora naczelnego w punkcie 10 pisma okólnego.

Zatwierdzanie w trybie normalnym wyżej wymienionych założeń projektów i projektów wstępnych oraz założeń i programów wieloletniego zakupu rocznego planu nakładów — należy do kompetencji naczelnego inwestora.

Założenia projektów i projekty wstępne oraz założenia, programy i roczne nakłady o których mowa wyżej, o ile koszt budowy względnie wartość kosztorysowa programu wieloletniego zakupu przekracza limit inwestora naczelnego, podlegają zatwierdzeniu w trybie normalnym — przez Ministerstwo Budownictwa względnie przez P. K. P. G. Nie zwalnia to KOPI naczelnego inwestora od oceny powyższych założeń i projektów wstępnych oraz założeń, programów i rocznych nakładów dla zakupów, jak również nie zwalnia to od wstępnej akceptacji w trybie normalnym przez naczelnego inwestora.

Akceptacja projektu szkicowego pod względem architektonicznym powinna nastąpić w trybie § 255 Instrukcji P.K.P.G. Nr. 20.

Akceptacja może nastąpić na wspólnym posiedzeniu K.O.P.I i Kolegium Opiniodawczego lub Komisji Architektoniczno Budowlanej, na zaproszenie Przewodniczącego K.O.P.I.

c) Przygotowanie wniosków o powołanie Dyrekcji Budów zgodnie z pismem Biura Inwestycji z dnia 5.VI. b.r. — L. dz. BI/III/2587/50. Etaty Dyrekcji Budów i ich preliminarze powinny być wraz z innymi dokumentami wstępnie zaakceptowane przez naczelnego inwestora. Preliminarze budżetowe powinny być sporządzone według wzorów dołączonych do instrukcji P.K.P.G. Nr. 16 z 1949 r. w sprawie opracowania budżetów administracyjnych na r. 1950. Preliminarze winny być przedstawione do K.O.P.I. Ministerstwa Budownictwa w 8 jednobrzmiących egzemplarzach.

Wnioski o powoływanie Dyrekcji Budów mogą być składane wyłącznie dla inwestycji o zasadniczym znaczeniu i dużych nakładach finansowych, przede wszystkim w odniesieniu do nowobudowanych zakładów przemysłowych. Wnioski o powołanie Dyrekcji Budów winny być składane rownocześnie z założeniami projektów, przedstawianymi w trybie określonym w instrukcji P.K.P.G. Nr. 20.

d) Przygotowanie dokumentacji technicznej wg. postanowień rozdziału IX Instrukcji P.K.P.G. Nr. 20.

Założenia projektów, projekty wstępne, założenia programów oraz rocznych nakładów dla zakupów, jak również wnioski o powoływanie Dyrekcji Budów dla inwestycji o ogólnym koszcie nakładu do 1 mld. zł. przy zatwierdzaniu winny być składane do K.O.P.I. Ministerstwa Budownictwa w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, zaś o ogólnych kosztach nakładów ponad 1 mld. zł. w 4 jednobrzmiących egzemplarzach.

Przy zatwierdzaniu w trybie wstępnym — dokumentacja techniczna jak wyżej dla nakładów ogólnych w koszcie ponad 1 mld. zł. winna być składana do K.O.P.I. Ministerstwa w 3 egzemplarzach.

12) Założenia projektów i projekty wstępne dla budynków typowych bez względu na wysokość kosztów budowy zatwierdza Ministerstwo Budownictwa względnie P.K.P.G., zgodnie z postanowieniami rozdziału IV. Instrukcji P.K.P.G. Nr. 20.

13) Dokumentacja techniczna wymaga opiniowania przez K.O.P.I. inwestorów poszczególnych szczebli:

a) przy budownictwie ogólnym w zakresie założeń projektu i projektu wstępnego,

b) przy budownictwie przemysłowym w zakresie założeń projektu, projektu wstępnego i projektu technicznego.

14) Właściwa władza budowlana przy zatwierdzaniu projektu technicznego powinna w szczególności zwrócić uwagę na to, czy projekt techniczny został zweryfikowany z zatwierdzonym projektem wstępnym.

15) Celem ustalenia prac K.O.P.I. — Naczelni Inwestorzy winni opracować plan sporządzenia dokumentacji technicznej na r. 1951 dla inwestycji, których dokumentacja techniczna jest zatwierdzana przez Inwestorów Naczelnych. Plan należy sporządzić na formularzach D. T. 5., ze zmianą nagłówków w kolumnach 5 i 8 na „do Naczelnego Inwestora", w kolumnach 6 i 9 na „do Ministerstwa".

Na podstawie § 101 Instrukcji P.K.P.G. Nr. 23 plany dokumentacji winny uzyskać zatwierdzenie

Ministerstwa Budownictwa, którego termin ustala się na dzień 31.X.1950 r.

Podsekretarz Stanu: St. Pietrusiewicz

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw R. P. ogłoszono:

W Nr 42 z 26.IX.50 r. poz. 375 rozporządzenie Rady Ministrów z 6.IX.50 w sprawie zniesienia Biura Odbudowy Stolicy.

W Nr 43 z 30.IX.50 r. poz. 394 obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z 25.VIII.50. o ogłoszeniu jednolitego tekstu kodeksu postępowania cywilnego.

W Nr 44 z 4.X.50 r. poz. 398 dekret z 21.IX.50. o rozgraniczeniu nieruchomości Skarbu Państwa lub nieruchomości nabywanych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Pod poz. 399 dekret z 21.IX.50 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej.

Pod poz. 400 dekret z 21.IX.50 r. zmieniający ustawę o zmianie organizacji naczelnych władz gospodarki narodowej.

W Nr 45 z 14.X.50 r. poz. 422 rozporządzenie Rady Ministrów z 27.IX.50. w sprawie zniesienia Komisyj Klasyfikacyjno-szacunkowych i komisyj osadnictwa nierolniczego.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-102 z 27.IX.50 r. poz. 1284 uchwałę Rady Ministrów w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego państwowych przedsiębiorstw podlegających władzom terenowym.

W Nr A-106 z 7.X.50 r. poz. 1334 uchwałę Rady Ministrów o zmianie Instrukcji Nr 3 w sprawie utworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych.

W Nr A-107 z 10.X.50 r. poz. 1344 uchwałę Prezydium Rządu w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrow z 15.VIII.1948 r. w sprawie pokrywania rachunków przejściowych za wykonane roboty budowlane na rachunki za roboty budowlane wykonane przez budowlane spółdzielnie pracy.

W Nr A-108 z 13.X.50 r. poz. 1358 zarządzenie Ministra Finansów w sprawie inwentaryzacji oraz prac przygotowawczych do zamknięć rachunkowych.

W Nr A-109 z 16.X.50 r. poz. 1372 uchwałę Prezydium Rządu w sprawie rozbudowy m. Tychy.

W Nr A-111 z 20.X.50 r. poz. 1390 okólnik Nr 15 Przewodniczącego PKPG w sprawie kontroli zużycia paliwa przez pojazdy mechaniczne.

Poz. 1397 zarządzenie Ministra Budownictwa w sprawie upoważnienia niektórych przedsiębiorstw, podległych Ministrowi Budownictwa, do udzielania zamówień osobom niewymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów o dostawach, robotach itd. (rozciągnięcie na przedsiębiorstwa Fotogrametrii i Kartografii, Geodezyjne, Dyr. Miejsc. Przeds. Budowl. i Powiatowe przedsiębiorstwa budowlane).

W Nr A-112 z 25.X.50 r. poz. 1404 uchwałę Rady Ministrów o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Poz. 1407 uchwałę Prezydium Rządu o przekazaniu zarządu społecznych osiedli i domów pracowniczych właściwym radom narodowym.

Poz. 1408 zarządzenie Ministra Budownictwa w sprawie nadania statutu Instytutowi Techniki Budowlanej.

Poz. 1414 zarządzenie Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego PKPG i Ministrów w sprawie udzielania zamówień centralom prywatnego przemysłu oraz w sprawie stwierdzania odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z 19.II. 1949 r. w sprawie dostaw, robót itd.

W Nr A—113 z 26.X.50 r. poz. 1424 okólnik Ministra Finansów w sprawie księgowania nakładów na kapitalne remonty w obcych obiektach.

W Biuletynie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ogłoszono:

W Nr 16 z 31.VII.50 poz. 188 zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów.

Poz. 189 zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie zmiany zarządzenia w sprawie sprawozdawczości statystycznej inwestycyjnej.

Poz. 192 pismo okólne w sprawie podatku obrotowego od przedsiębiorstw państwowych i państwowo-spółdzielczych objętych zasadami systemu finansowego.

W Nr 17 z 14.VIII.50 poz. 194 zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie trybu zlecania wykonania dokumentacji technicznej dla potrzeb planu inwestycyjnego. Poz. 195 zarządzenie Przewodniczącego PKPG w sprawie oszczędzania stali w budownictwie. Poz. 205 pismo okólne w sprawie trybu postępowania przy przekazywaniu przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi.

W Nr 18 z 31.VIII.50. poz. 208 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 11.VIII.50. w sprawie prowadzenia sprawozdawczości przez placówki naukowo-badawcze podległe PKPG i ministerstwom gospodarczym.

Poz. 210 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 16.VIII. 50. w sprawie sporządzania dokumentacji prac badawczych placówek naukowo-badawczych podległych PKPG i ministerstwom gospodarczym.

Poz. 212 okólnik Przewodniczącego PKPG z 19.VIII.50. w sprawie niektórych kompetencji Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (ustanawianie przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami, nadzór nad prywatnymi zrzeszeniami wytwórców, zwolnienia i ulgi w opłacie czynszów mieszkalnych itd.).

W Nr 19 z 11.IX.50. poz. 218 uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z 5.IX. 1950 r. w sprawie warunków odbioru robót budowlano-montażowych wykonanych do 31.XII.50 r.

Poz. 223 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 2.IX.50 zmieniające instrukcje Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji.

Poz. 224 pismo okólne PKPG z 28.VIII.50. w sprawie sporządzania planu inwestycyj oddawanych do użytku w 1950 r.

W Nr 20 z 25.IX.50. poz. 226 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 26.VIII.50. w sprawie ogólnych warunków dostaw.

KOMUNIKAT II

Ministerstwo Budownictwa zawiadamia, że wyszły z druku normy harmonogramów, sporządzanie których przewiduje zarządzenie Ministra Budownictwa z 11.VII.50. (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 9, poz. 100), a mianowicie:

Nr PN	Poprzedni Nr PN	Tytuł
B—07100	B—675	Harmonogramy budowlane. Wytyczne opracowania
B—07101	B—671	Ogólny harmonogram budowy
B—07102	B—672	Hamonogram zatrudnienia poszczególnych specjalności roboczych i zatrudnienia ogólnego maszyn
B—07103	B—673	Harmonogram materiałów
B—07104	B—674	Harmonogram finansowy
B—07100-07104	B—671-675	Harmonogramy budowlane

Do nabycia w Centralnym Zakładzie Budownictwa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego Warszawa. N.-Świat 1.

KOMUNIKAT III.

Ministerstwo Budownictwa komunikuje, że Centrala Stali w Katowicach, ul. Ligonia 7 dysponuje odpadami stali prętowej.

Stal te należy wykorzystywać do następujących celów:

1. Odpady o wielkości przekroju od 30 — 60 mm^2 na wkładki rozdzielcze dla płyt i na strzemiona dla stropów żeberkowych, belek i podciągów,

2) Odpady o przekroju od 60—100 mm^2, na wkładki montażowe w belkach, dla podwieszenia strzemion, na

strzemiona podciągów wieloprzesłowych i słupów osiowo ściskanych,

3. Odpady o przekrojach większych niż 100 mm², na cele ślusarki budowlanej, jak haki, kotwy, balustrady itp.

KOMUNIKAT IV.

Mając na uwadze konieczność podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników budownictwa i usprawnienia pracy w jednostkach organizacyjnych, podległych Ministerstwu Budownictwa, Ministerstwo zaleciło zaznajamianie się i prenumerowanie fachowych czasopism z zakresu budownictwa, jak np. **Przegląd Budowlany, Inżynieria i Budownictwo** (wydawnictwa P. Z. I. T. B.) oraz **„Inwestycje"** (wydawnictwo „Polgos").

Niezależnie od znajomości czasopiśmiennictwa fachowego z zakresu budownictwa, planowania i realizacji inwestycji, pożądane jest, aby instytucje i przedsiębiorstwa resortu budownictwa zaprenumerowały również inne czasopisma, informujące o zagadnieniach związanych z działalnością gospodarczą instytucji i przedsiębiorstw państwowych.

Do takich czasopism wypadnie zaliczyć wydawane przez Polskie Wydawnictwa Gospodarcze — Polgos:

1. miesięcznik **„Miasto"** omawiający zagadnienia z zakresu planowania osiedli gospodarki komunalnej oraz polityki mieszkaniowej,
2. miesięcznik **„Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego"**, poświęcony zagadnieniom prawnym w życiu gospodarczym, zawierający komentarze do bieżącego ustawodawstwa gospodarczego oraz cświetlający wątpliwe kwestie prawne w działalności przedsiębiorstw.

Wymienione czasopisma ze względu na ich niewątpliwą użyteczność i poziom publikacyjny zasługują na jaknajszersze rozpowszechnienie wśród pracowników budownictwa.

Ministerstwo zaleca również nawiązanie współpracy z redakcjami tych czasopism.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa. Warszawa, Al. Stalina 26.

Warunki prenumeraty Dz. Urz. Min. Bud.: prenumerata roczna — 18 zł. lub półroczna — 10 zł. 50 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu dziennika. Wszelkie należności za Dziennik Urzędowy należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Budownictwa — Wydawnictwa".

Cena 2 zł 5 gr

Druk WZG Oddz. 01, W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 4481. 7.XI — 20.XI — 50. B-130471.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.